

презъ нощта презъ леда на замръзналия Дунавъ да ги предаде на турскитѣ власти. Съзаклетницитѣ си свършили работата и още на другия день започнали да си разотиватъ по мѣстоназначенията по различни начини, съ различни паспорти.

Най-напредъ заминали Заимовъ, Воловъ, Бенковски, Славковъ. Н. Обретеновъ заминалъ на 22. януарий, а следъ него Стамболовъ, Караминковъ и др.

Иларионъ останалъ нѣколко време въ Ромъния, за да изпълнява поръчки на Русенския и др. комитети. Въ Сливенъ заминалъ временно Георги Икономовъ съ Стоилъ воевода.

За работата на Илариона въ Ромъния презъ това време имаме запазени нѣколко писма. На 14. януарий 1876 г. Н. Обретеновъ пише отъ Гюргево на Тодоръ Чинтуловъ, членъ на комитета въ Русе:

„Човѣкътъ, който дошелъ да ги вика за апостоли (М. Цвѣтковъ) е сега съ Иларионъ Драгостиновъ въ Букурещъ: направиха договоръ за 1000 пушки, които се отдѣлятъ за нашитѣ мѣста и сж дали вече 100 наполеона пей . . . 1000 лири имаме вече готови, а за другитѣ 1,200 остава да отидемъ ние на мѣстата си, отъ които 4 вече заминаха.

. . . Азъ тѣзи дни ще тръгна съ единъ офицеръ за опредѣленото си мѣсто, а братъ ми, Икономовъ и Драгостиновъ ще отидатъ на друго мѣсто“*).

Пледъ заминаването на Н. Обретеновъ (на 22. януарий) Иларионъ Драгостиновъ отъ Гюргево (на 23. януарий 1876 г.) се обадилъ на Дода (кака) Тонка въ Русе:

„Дод'Тонке,

Много здраве отъ голѣмото ти свинче (Н. Обретеновъ). То замина живо, здраво“. Следва поръчка за нѣ-

*) Архивъ на възраждането при Нар. Библиотека, писмо 2, В, 199.